

позната парично гърците въ борбата имъ за освобождение отъ турците. И когато Гърция се освобождава, той се рава, че "отечеството му" се е отървало отъ робство. Следъ като въ продължение на 30 години работи и се чувствувва като гъркъ, на

42 годишна възраст въ рж-

цетъ на Априловъ попада историята на българите, написана отъ русина Бенелинъ. Той я прочита и въ гърдите му почва да бие сърцето на истински българинъ. Усѣща, че въ жила му тече чиста българска кръв. Въ душата му пламва огънятъ на искрена любовъ къмъ измъчения и забравенъ български народъ. Той е готовъ да жертвува и трупъ, и сила, и

сърцето за неговата просвета и свѣтяване.

Следъ четире години, на 1835 година, въ родния му градъ се открива първото добро уредено училище, съдѣства за което дава той, като събира помощи и отъ други българи.

На 52 годишна възраст самъ написва книга, въ която доказва, че св. св. Кирилъ и Методи сж българи и че сж превѣлн евангелието отъ гръци на български езикъ. По-нататкъъ написва още нѣколко книги за просвѣтата на своя народъ.

На 58 годишна възраст, 1847 г., се преселва въ вънността, като завещава всичкия си имотъ и книги на Габровското училище.

Сто години следъ откриването на това училище българскиятъ народъ издигна въ Габрово, въ паметъ на великия и заслужилъ Априловъ, красивъ и величественъ паметникъ.

Глава и въчна паметъ на голѣмия родолюбецъ Априловъ!

Хр. Спасовски

